MARCUS CLARKE

Pretty Dick

Çeviren: Ruslan Pavlii

Sıcak bir gündü. Ovalarda çok sıcak bir gündü. Sıradağlarda da çok sıcak bir gündü. Avustralya güneşi ani ve sert bir saldırıya geçerek yükselmişti, sanki seher vaktinin sakin serinliğine kızmış ve bataklığın uzun, feyyaz çayırlarında huzurla otlayan sığırları tepenin dibine, sık *casuarina* ağaçlarının arasına geri sürmeyi aklına koymuştu. Güneş sanki her sabah daha sıcak doğmayı âdet edinmişti. Hatta akşamları, "Uyanık olun, yarın her zamankinden daha sıcak olacağım!" dermişçesine kızararak batıyordu.

İstasyondaki adamlar, günbatımından en az bir saat sonra tütün içme havalarına girdiler. Tepedeki "erkekler kulübesinin" yanında bankaya oturarak ya da bir çift varil çekerek bataklığın ötesine, güneşi yutan sıradağların sarp boynuna doğru baktılar ve gökyüzündeki kırmızılığı görüp birbirlerine kafa salladılar, "Yarın sıcak bir gün bizi bekliyor" dediler. Haklılardı da. Zira sivrisinekleri, sıcağı ve kulübenin taşları arasındaki çatlaklarda yaşayan çok sayıda sevimli canlıyı unutup uykuya daldıkları zaman güneş hiç olmadığı kadar sıcak ve uyarı vermeksizin tekrar doğdu ve onları yine işlerine sevk etti.

Özellikle bu sabah epey sıcaktı. Boğaları bataklıktan yavaş yavaş güden Kral Peter bile eski düşmanını sırtında o denli hissetti ki üzengilerinde yükselerek kamçısını şaklattı ve tepeler tekrar çınlayana dek; Çilek, Punç, Doughboy, Damper, kim varsa hepsi (dünyadan nefret eden ve tenha bir *casuarina* ağaçlığında kendi başına yaşayan o alaycı, hayırsız Spot hariç) kuyruğunu toplayıp kafa sallayarak ve ecel teri dökerek ağıla doğru dört nala koşana dek devam etti. Atlar sıcağı hissediyordu. Onları Taşlı Dağın yamacında arayan Kral Peter'in kardeşi, bulana kadar atı üzerinde binbir türlü dereyi bir aşağı bir yukarı uzun uzun dolaşmıştı, bulunca da onları bir araya getirmek alışılmışın dışında zordu. Havanın sıcak olduğunu bilen kakadu papağanları çığlıklarla ormanın içine daldılar. Gecenin sükunetinden dev gölgeler gibi kopup gelen kangurular, akarsu yatağının etrafındaki ağaçlar hâlâ sis kaplıyken seke seke dağların eteğindeki çalılığa dönmüşlerdi. Papağanlar huzursuzdu, istasyon köpekleriyse, olur da sıcak bir rüzgar kalkarsa kulübelerin gölgesine sığınıyordu. Koyunlara gelince, Pretty Dick'in babası onları günün ağarmasıyla birlikte otlamaya bırakırken köpeğine "Ne dersin kocakarı, bugün yapacak çok işimiz yok, değil mi?" dedi. Buna yanıt olarak Lassie, zeki köpeklerin yaptığı gibi kuyruk sallayıp sırıttı.

Peki ama Pretty Dick kimdi?

Pretty Dick, çoban Richard Fielding'in yedi yaşındaki oğluydu. Pretty Dick ince, küçük bir erkekti, gözleri güneş batarken menekşe rengini alan bir gökyüzü altında durgun gölcükler gibiydi, derisi süt beyazdı - yani küçük beyaz mavi gömleğinin kapladığı yerler öyleydi, güneşin dokunduğu yerlerse esmerleşmişti ve elleri, babasının yıllar önce İngiltere'de topladığı olgun kestanelerin rengindeydi. Pretty Dick'in saçları gün ışığı, gülüşüyse çağlayan gibiydi. Görebileceğiniz en şen çocuktu, aynı zamanda delikanlıydı! Sağım konusunda uzmandı Pretty Dick ve en dik başlı inekleri bile güdebiliyordu. Odun da kesiyordu, gerçi onu da cılız olduğundan ve baltanın ağırlığından dolayı çok yapamıyordu. Çocuk binicilik yapabiliyordu, en huysuz atla bile (ki hayali ilerde bunlara binmekti) ancak babasının karne hakkını toplamak için mavi gözlü kısrak Molly'yi istasyona götürür ve kazasız belasız geri getirirdi.

İstasyona uğramayı severdi çünkü Çinli aşçı Ah Yung'u görür, o da ona nazikçe davranır, şeker ikram ederdi. Üstelik duyacak birçok haber vardı. Sürü halinde dolaşan koyunlar otlaktan dönüyormuş; gri

kısrak erken doğum yapmış; doru kısrak Kara Harry'yi sırtından atmış ve bileğini incitmiş; nezaretçiye saygısızlık ettiği için Yaşlı Tom'a "yol vermişler," o da otlağı aleve vereceğine yemin etmiş. Hem babası için gazete ödünç almak da vardı, Bay Trelawney'nin atlarına bakmak, marangozla laflamak ve belki de gümüş kaplamalı koşumu olan yeni at arabasına göz atmak vardı ("değeri binlerce sterlin olmalı!" diye düşünüyordu Pretty Dick); hatta belki o bahçeli, serin verandalı ve salkım salkım üzümlü eve inebilir; aşçı Mary'den ufak bir kek alabilirdi ya da sahibin genç karısı Bayan Trelawney ona gülümserdi. Dick bu kadının bir kadından fazlası olduğunu düşünüyordu - o, Dick'le tatlı sözle konuşan güzel bir sesti ve bazen ona yaşattığı hisler, annesinin ta İngiltere'den gelen Büyük İncil'i alıp Dick'e küçük çocukları çok seven İsa'nın hikayesini anlatırken hissettiklerine benziyordu.

İstasyona gitmeyi seviyordu çünkü herkes ona karşı çok nazikti. Herkes Pretty Dick'i seviyordu; buklelerini sallaya sallaya kulak erimine girdiği zaman sabıkası olan ve kötü huylu haliyle Yaşlı Tom bile müstehcen şakalarını ve sunturlu küfürlerini yapmaz olurdu; adamlar da çocuk yanlarındayken bayramlık elbiselerini giymiş gibi davranırlardı. Fakat bugün istasyona gitmeyecekti. Bugün karne günü değildi; çocuk da babasına ait kulübenin eşiğine oturup ağaçlığın arasından ova üzerindeki beyaz noktaları izlemeye koyuldu. O noktalar babasının koyunlarıydı.

Pretty Dick'in babası kütükten yapılmış kulübede yaşıyordu ve beş bin koyun gözetiyordu. Gün boyu dışarıdaydı. Bazen koyunlar eve yakın konduğunda Pretty Dick babasına tenekede taze çay götürür ve babasının çubuğu üzerinde bıçağıyla acayip çentikler açışını izler, Lassie'yle oynar, ağaçlarda keseli sıçan arar ya da dikkatle bir karınca yuvasını inceleyerek keyifli bir öğleden sonrası geçirirdi. Sonra da akşam olunca ve Lassie koyunları bir araya getirdiğinde - bunu sessizce, hiç havlamadan yapardı üstelik - ve babayla oğul sıcak, esintisiz havada eve doğru koşar adım giderken, koyunların toynakları altında tepilen çayırlar da hoş bir koku yayarken Pretty Dick annesinin ona anlattığı "Valentine ve Orson," "Güzel ve Çirkin," "Dev Avcısı Jack" hakkında uzun hikayeleri yeni baştan anlatırdı. Pretty Dick'in annesi, memleketteki Kentli köyde papaz ailesine hizmetçilik yapmıştı ve kıdemli bir ırgat olan babasından biraz daha üstündü. Ama üçü de yeni vatanlarında oldukça mutluydu. Orada Pretty Dick, annesi ve babası yalnızlardı, ve hem annenin hem de babanın Pretty Dick'e beslediği sevgiyi bölecek başka bir çocuk yoktu. Böylece küçük yatağının yanında diz çöküp minik esmer ellerini kavuşturarak "Tanrı canım annemi ve babamı kutsasın, Tanrı beni kutsasın ve uslu çocuk yapsın," diye dua ettiğinde, gördüğünüz gibi tüm aile için dua etmiş oluyordu. Fakir olmalarına rağmen üçü de birbirini çokça seviyordu ve annesi Kraliçe Victoria'nın altın tacı karşılığında bile Pretty Dick'e bir zarar gelmesini göze alamayacağını sık sık dile getirirdi. Ona daha *Şeftalimsi Yıldız* adlı göçmen gemisinde bir bebekken Pretty Dick adını takmışlardı ve o günden beri bu adla anılıyordu. Babası da, annesi de, istasyondaki insanlar da onu Pretty Dick diye çağırıyordu, hatta Lassie'nin kulübesi üzerine tüneyen kakadu papağanı bile defalarca "Pretty Dick! Pretty Dick! Pretty Dick!" diye seslenirdi.

Bir sabah Pretty Dick oturuyor, okaliptüslerin gövdeleri arasından uzaklara, maviliklere doğru bakıyordu. Hava çok sıcaktı. Gökyüzü mavi ve bulutsuzdu, güneşse aynı anda her taraftan vuruyor gibiydi. Okaliptüslerin gövdeleri arasında az da olsa gölge vardı ama bu uzun sürmeyecekti ve birazdan hiçbir yerde gölge kalmayacaktı. Kulübenin önündeki çitle çevrili su birikintisinde gün ışığı cilalı metal gibi pırıldıyordu, kazıklı çitin üzerine baş aşağı geçirilmiş teneke süt kovası epey göz kamaştırıyordu. İnek Daisy, yakındaki tombul ve gür *casuarina* ağaççığının gölgesinde baygın baygın duruyor, sıcaktan yere yatmaya bile üşeniyor gibiydi. Tabii ki sinekler de boy göstermişti ve sonu gelmeyen vızıltıları dört bir yandan vuruyor, sıcaklık etkisini daha bir gösteriyordu.

Pretty Dick, babasının ne kadar sıcaklamış olacağını hayal etti. O korkunç ovaları çok iyi biliyordu. İki üç kez onları boydan boya geçmişti. Bir keresinde ilkbaharda hoş ve serin bir hava eserken, uzak dağ zirvelerinde beyaz bulutlar pineklerken ve kısa, hışırtılı çayırlar ayaklarının altından ufuk çizgisine kadar dalga dalga uzanıp giderken geçmişti. Ancak bir kez oradan toprağın kurak ve çatlak olduğu,

dağların elini uzatıp dokunabilecek kadar yakın gözüktüğü, göklerin kızgın bir sac gibi, havanınsa (çekirgelerin bitmek bilmeyen cırlamasıyla) hararetli bir ocak gibi yandığı yaz mevsiminde geçmişti. Pretty Dick bunları düşündükçe üzerine yeni bir sıcaklık dalgasının çöktüğünü hissetti ve serinlenmek için yüzünü sağa çevirip sıradağları düşündü. Derenin, Kumlu Tepelerin ötesinde, ormanın derinliklerinde yükselen bu dağlarla çocuğun arasında bir dolu kumlu yamaç, kaba otlu bataklık, loş orman ve kasvetli, ıssız çalılık vardı. Sıradağların en yüksek noktası olan Clear Dağı'nın mor renkli ulu zirvesini ve sıkı, geniş okaliptüs ormanı üzerindeki görkemli yükselişini görebiliyor, o büyük gölgesinde havanın ne kadar serin olduğunu düşünüyordu. Dağın eteğinde daha önce bulunmamıştı. Tepelerin gölgesinde hiç gün yüzü görmemiş o batak bölgede alelacayip çalılıkların, kumulların, sıkı ağaçlıkların, sarmaşıklı tepetaklak taşların bulunduğunu insanlardan duymuştu. Kurbanlarını çıt çıkarmadan yutan o esrarengiz ve dehşet verici çalılıkta adamların kaybolduğunu duymamış mıydı? Yolunu kaybeden ya da uyuyakalan çobanların başıboş koyunlarının geceleyin eve refakatsiz döndüklerini, aramaların neticesiz olduğunu, en sonunda bölgeyi kolaçan eden kimi binicinin eskimiş paçavralara, beyazlamış bir kurukafaya ya da üzerine umutsuzca isim ve tarih hakkedilmiş tenekeden bir maşrapaya şans eseri rastladığını duymamış mıydı? O dağlar hakkında kendisine korkunç şeyler anlatılmamış mıydı? Dağların gediğinde bir haydut yatağının bulunduğunu; liderlerinin süvariler tarafından öldürüldüğü mağaranın hâlâ göründüğünü; orada gömülü, cüruflarla taş levhaların ardına saklı, dipsiz oyuklara fırlatılmış ya da dağ yamacında çatlaklara tıkıştırılmış büyük çalıntı meblağların meraklı bölge nüfusunun tüm çabalarına rağmen hâlâ keşfedilmediğini duymamış mıydı? Wallaby Dick ona bir gece büyük Avustralya ayının altındaki düzlükte işlenen cinayetten söz etmemiş miydi? Seyyar satıcının teki tarafından ağırlanan iki aylak, yiyip içtikten sonra parlak ve donuk ay ışığında kalkıp adamın beynini dağıtmışlardı. Kurbanları, yağmalanmış arabasının yanında ak saçları kanla keçeleşmiş halde bulunduğunda katillerin peşine düşülmüş, Hamilton kasabasında meyhanede ganimetleri için mekan sahibiyle pazarlık ederken yakalanmışlardı.

Yaban sığırları hakkında, yanına yaklaştırmayan, yeri eşeleyen, gözü kanlanmış vahşi boğalar hakkında hikayeler duymamış mıydı? O Dağlar Diyarı'yla ilgili aklına korkunç yılan hikayeleri geliyordu, siyah, soğuk ve ölümcül. Şu Dağlar Diyarı ne kadar da tehlikeli, büyüleyici, olağanüstü bir yer olmalı! Orayı keşfe çıkmak ne harika olurdu! Ama gitmesi yasaktı, düşüncesini bile çocuksu bir oflamayla aklından kovdu.

Saatine baktı, yani güneşe. Güneş, saat onu gösteren büyük okaliptüsün tam üstündeydi. Çok geç! Sabah akıp gidiyordu. Annesini içerde şarkı söylerken duydu. Ekmek yapıyordu. Somunu ocağa koyduğunda kulübe çok sıcak olacaktı. Çocuk işsiz güçsüz oturuyordu. Dereye inmeye karar verdi; orası serindi. Kulübeye girdi ve büyükçe bir dilim tatlı kek aldı, küçük tulumunun cebine attı.

"Anne," dedi Pretty Dick, "Ben dereye iniyorum." "Dikkat et de kaybolma!" dedi kadın, hem şakadan hem ciddiyetle.

"Kaybolmak mı?" Asla!" dedi Pretty Dick.

Ve dışarı çıktığında annesi tekrar şarkı söylemeye koyuldu. Derede hava güzel ve serindi. Pretty Dick böyle olacağını biliyordu. Dere büyük mesafeler katetmiş, yorulmuştu, yemyeşil çim kaplı derin kıyıları arasından yavaş yavaş ilerliyordu. Üstelik önünde de büyük mesafeler vardı. Pretty Dick nereye aktığını biliyordu. Aşağıda nehre karışıyordu. İlerdeki açık, ıssız arazide istasyona giden yolla kesişiyordu ve atlarla sığırların ayakları altında duru sularının rengi bozulmuş, kırmızıya dönmüştü. Eski ağılın yanından geçiyor, sonra aniden yön değiştirip Beş Mil Bataklığında kendini kaybediyor, genişlemiş ve büyümüş şekilde tekrar belirip nehre karışana dek kıvrıla kıvrıla gidiyordu.

Fakat artık bataklıktan öteye akmadığını biliyordu Dick, çünkü havalar çok sıcaktı ve babasının dediğine göre etraftaki tüm dereler kurumuştu - bu hariç. Dağlarda kaynaklanan akıntı, yağış

miktarının normalden az olduğu dönemlerde azalır, taşkın zamanında dere boyu gürül gürül akan o fırlak, kapkara, fokurdak cereyandan farklı olarak şimdiki haliyle dik yakalar arasından ince ince süzülürdü.

Pretty Dick küçük çizmelerini çıkarıp ayaklarını suda oynatırken yaşlı ağaçların acayip, eğri büğrü köklerine ve dere kenarlarında komik deliklere rastladı. Kıyıdaki ağaç gövdeleriyle kalın yaprakları altında hava o kadar serin ve hoştu ki Pretty Dick oldukça ferahlamış hissetti, önünü kesen ağaçları yan geçerken annesinin şarkılarından hatırladığı kısımları söylemeye başladı ve arkadaş canlısı gövdelerle dallar arasından neşeyle geçti. En nihayet açık bir yere çıktı. Burada dostu dere bin çeşit acayip şekle ayrılıyor, kendini güle oynaya kasıp kavurarak büklüm büklüm ilerliyordu.

Bu yerde bir büyükbaş sürüsü konmuştu çünkü ağaçları uzun, büyük ve gürdü. Hayret! Hayvanlar Pretty Dick'e hiç aldırış etmiyordu. Belki de yayan olduğu için. Şu an at sırtında olsa ona nasıl dik dik bakıp aniden çalılığın içine dağıldıklarını görecektiniz. Ama Pretty Dick kestiği bir çubuğu sallayarak ve annesinin şarkılarından birini söyleyerek gelince hafif geri çekildiler, çocuğun cılız vücuduna uzun, uykulu bakışlar attılar ve dişlerini ağır ağır oynatmaya devam ettiler. Yol artık bayır yukarı gitmeye başlıyordu ve çocuğun aşması gereken koca ölü ağaçlar, etrafından dolaşması gereken serilip serpilmiş dallar vardı çünkü adamlar burada ağaç kesmişti ve yerler atıklarla kaplıydı. Pretty Dick sonunda geçit yerine geldi. Geçit yeri büyük bataklığın ucundaydı ve bütün civarda önemli bir yerdi. Duru suların derinliği yarım metreyi bile aşmadığından geçide lüzum yoktu.

Pretty Dick küçük bir kumlu tepenin başına varmıştı, sırtları uzun sazlarla aynı boyda olan ve yer yer otlanan sığırlarla serpili büyük bataklığı hemen önünde gördü. Büyük bataklığın ötesinde sıradağlar yükseliyor, sarp granit kayalıklarına gün ışığı çarpıyor ve tepelerin asil, dalgalı çizgisinin battığı ve gölgeyle serinlik dolu karanlık kovuklar oluşturduğu yerlerde koyu, serin gölgeler düşüyordu. Gökyüzü masmaviydi, havadaysa yoğun bir sıcaklık vardı. Pretty Dick, zirvelerin üzerinde asılı bir benek gibi süzülen kartalın o hiddetli parıltıda nasıl durmadan dalıp çıktığını merak etti.

Tekrar aşağıya dönüp dereye geçti ve ormana daldı. Artık etrafında belli belirsiz bir ıtır vardı. Bu koku, istasyon bahçesindeki çiçeklerin latif, kuvvetli kokusu gibi değil; sıcaktan, sudan ve çok renkli fundalardan ileri gelen tuhaf biçimde mest edici bir kokuydu. Artık ilerlemek daha zordu ve Pretty Dick dere kenarından ayrılıp kumla ve kuru ot tutamlarıyla kaplı açık alana yöneldi. Uzun bir süre bayır yukarı devam etti, en sonunda da küçük ayakları yorulmaya başladı. Birkaç kız böceği kovaladı, yaban çiçekleri arasından ürküp hızlı zikzaklar yaparak bir *casuarina* ağacının köklerinde saklanan kanguru faresini bir hayli takip ettikten sonra cebindeki tatlı keki düşünmeye başladı. Biraz sonra onu zorla tutmaya çalışırmışçasına yiyip bitiren çalılıktan belirdiğinde kendini tepelerin yukarısında buldu. Yüksek dağlarla arasında büyük bir uçurum vardı. Burada yere oturup aç olduğu kanısına vardı. Tatlı kekini yedikten sonra susadığını fark etti fakat yakınında su yoktu. Pretty Dick dağlarda su bulunduğunu biliyordu; bu sebeple biraz yorgun halde ayağa kalkıp su bulmak için uçurumdan aşağı indi. Ancak bulunması pek kolay olmadı, çocuk büyük granit kayaların ve kalın otlarla sürüngen bitkilerin istilasına uğramış her türlü kurumuş derenin etrafında bir hayli dolanıp durdu, gerçek anlamda yorulmaya başladı ve keşke suyolunun yanından bu kadar erken ayrılmasaydım diye esef eder gibi oldu. Nihayet yarısı sert, diken diken sazların ardına saklı küçük bir gölcük buldu ve yanına yatıp suyundan lıkır lıkır içti. İlk yudum ne kadar da güzeldi! Ancak ikincisinde su sıcak geldi, üçüncüdeyse boza gibi bir tadı vardı. Yukarı çıktığında suda yüzen bazı ördekler vardı. Bunlar birden büyük vaklama ve şakırtılarla havalanarak çocuğu nerdeyse ürküttüler. Ördekler gözden kaybolunca ortam tekrar sakinleşip hava her zamankinden daha kurşunlaştı.

Oldukça uykulu ve yorgun hissediyordu, bir ağacın altında yosunumsu ve yumuşak bir otluğa yattı; böceklerin uğultusuyla ormandaki gizemli dalların belirsiz çatırtılarını biraz dinledikten sonra küçük başını küçük koluna yaslayıp derin bir uykuya daldı.

Pretty Dick ne kadar uyuduğunu bilmiyordu ama birdenbire uyanarak güneşin yer değiştirdiğini ve ısısını bir müddettir üzerine saçtığını hayal meyal sezinledi. Uyanır uyanmaz büyük bir şangırtı ve sıçrama duydu, ayağa fırlayınca da yaban sığırlarının dağ yamacından aşağı inişini izledi. Çocuk uyuduğu sırada su içmek için yukarı çıkmışlardı, ani uyanışı hayvanları korkutmuştu. Saat çok geç olmalıydı! Burası oldukça farklı gözüküyordu. Daha önce gölge olan yerde artık ışık, ışık olan yerdeyse gölge vardı. Pretty Dick, saatin ne kadar geç olduğunu fark edince şaşıp kaldı. Eve gitmeliydi yoksa annesi korkacaktı. Geri dönmeye başladı. Gideceği yolu çok iyi biliyordu. Hiç kaybolma korkusu yoktu. Biraz yorgun hissediyordu sadece ama bu da birazdan geçecekti. Küçük gölcükten ayrılıp evin yolunu tuttu. Tekrar uçurumdan aşağı inip yukarı tırmandı ve emin adımlarla devam etti. Ama ağaçlar ona tanıdık gelmedi ve art arda inip çıkan tepelerin sonu gelmiyordu. Birazdan büyük bataklığa tekrar varacaktı, o zaman dereyi takip edebilecekti. Ama bataklığı bulamadı. Artık yavaş ve zorlukla yürüyordu, nihayet sabah durduğu açık alanı buldu. Ama biraz incelediğinde buranın hiç de aynı yer olmadığını, sadece benzediğini gördü. Etrafı gölgelere bürünmüş nemrut dağlarla sarılıydı.

Çocuğun canına büyük bir korku düştü ve annesinin alelade bir tavırla "Dikkat et de kaybolma!" deyişini duyar gibi oldu. Kaybolmak mı? Ama cesaretini toplayarak bu düşünceleri kenara attı, yutkundu ve bir daha yola düzüldü. Sığırların izi genişledi ve çocuk kısa sürede kendini sarp bir doruğun üzerinde buldu, ormanın panoraması ayaklarının altına serilmişti. Manzaraya söz yoktu! Sağda etekleri sıkı çalılığa ve sazlığa gömülü, dorukları göklere çıkan sıradağlar yükseliyordu. Solda orman dümdüz uzanıp gidiyordu, ara sıra sarı bataklık alanlar ya da kurumuş bir derenin mendereslerini belirten ince koyu yaprak hatları gözüküyordu. Güneş, çocuğun suratıyla hemen hemen aynı seviyedeydi, ardından da uzun bir gölge düşürüyordu. Pretty Dick'in kalbi yerinden oynadı ve giderek hızla atmaya devam etti. Ama pes etmeyecekti. Kaybolmak mı? Asla! Birazdan eve varıp gezintisini tüm harikalarıyla annesine anlatacaktı. Ama saat o kadar geçti ki! Acele etmesi gerekiyordu. Bu da neydi? Atlı birisi. Pretty Dick küçük elini gözlerine siper edip vadi tabanını süzdü. Beyaz sarıklı şapkasıyla bir adam, sığırların izini sürüyordu. Yaşasın! Bu, müfettiş Bay Gaunt'tu. Pretty Dick ona seslendi. Cevap gelmedi. Defalarca seslenmesine rağmen atlı uzaklaşmaya devam etti. Az sonra çalılıktan belirdi ve zavallı çocuk batan güneşin kızılca parıltısını bir anlığına kısa ömürlü kıvılcım gibi mahmuzda görebildi. Çaresiz bir feryat kopardı. Atlı durdu, etrafına bakındı sonra hızla kapanan havaya göz atıp dizgin boşalttı ve atını oradan sürdü.

Zavallı Pretty Dick! Feryadının duyulmadığını, belki bir papağanın çığlığı, yöresel bir ayının ya da tuhaf bir kuşun haykırışı sanıldığını biliyordu ve kendini terk edilmiş hissediyordu. Çocuk adeta yıkılarak yere oturdu ve ağlayıverdi. Çok geçmeden oldukça tuhaf bir korku, dehşet ve çaresizlik duygusuna kapılarak tekrar ayaklandı; sıradağların sarp yamacından aşağı, Bay Gaunt'un gittiği yönde, hızla gözden kaybolan görüntüsünün ardından boğuk sesli bağırış çağırışlarla koştu. Adam büsbütün kaybolunca cesaretinin tamamen kırıldığını hissetti. Artık nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Aklı başında değildi, kuvvetli bir korkunun etkisi altındaydı ve her şeye rağmen koşmaya, bir an bile durmamaya kararlıydı. Ama artık koşamıyordu. Tek yapabildiği, loş ormanda ağaçtan ağaca sendeleyerek "Anne! Anne!" diye seslenmekti. Ama nerede! Etrafta tek insan bile yoktu, bataklıklardaki kurbağaların çirkin "vırak vırak" sesi ve bastığı dalların çatırtısı hariç ses de yoktu. Güneş ansızın tepelerin ardına battı ve hava birden serinledi. Pretty Dick, dostunu yitirmiş gibi hissetti ve gözyaşları yeni baştan boşandı. Yorgun argın bir halde ağacın tekinin dibine oturdu ve salt tükenmişlikten hüngür hüngür ağladı. Sonra yerden kalkıp "Anne! Anne!" diye bağırarak kimi av hayvanı gibi oraya buraya koştu. Ama bir cevap alamadı. Yakınındaki tek canlı, kuru ağaç dalına

tünemiş çirkin mi çirkin bir kargaydı, ve çocuğun çarpık hayal dünyasında "Pretty Dick! Pretty Dick! Kalk! kalk! kalk!" diye alay yollu gaklıyordu.

Tutkulu, çocuksu bir ümitsizlik patlamasıyla kuşa bir çubuk fırlattı ama gücü tükendiğinden isabet ettiremedi. Bu yeni başarısızlık onu yine ağlattı ve çocuk ayağa kalkıp o pis yaratıktan düşe kalka uzaklaştı. Ama karga daldan dala ağır ağır kanat çırparak peşinden geldi ve bir iblis gibi en son yanına tüneyip gakladı: "Pretty Dick! Pretty Dick! Kalk! kalk! kalk!"

Gecenin tatlı tatlı çöküşüyle yıldızlar, zavallı Pretty Dick'in kan revan içinde çaresizce dolaştığı, çiyle sırılsıklam olmuş, kan tere batmış halde taştan taşa kasvetle sendelediği dere yataklarıyla vadilerin üzerinde belirdi. Şapkasını ve ayakkabılarını kaybetmiş çocuk ağlamaklı ses ve ağlak suratla haykırıyordu: "Anne! Anne! Kayboldum! Kayboldum, Anne! Anne!"

Durgun, kalpsiz yıldızlar ona tepeden baktı ve gök kubbesi çocuğun üzerine soğuk soğuk kapandı, kuşlar ondan korkarak uçuştu, üzerine Yalnızlığın ölümcül ürpertisi çöktü, donuk, zalim, sessiz Gece onu adeta yuttu ve insan sevgisinden gizledi.

Zavallı Pretty Dick! Artık annesinin öpücükleri, babasının okşamaları, şarkılar, eğlenceler, çiçekler, günışığı, sevgi yoktu, tepelerin dural yalnızlığında aman vermeksizin bekleyen Ölüm vardı sadece. Dilsiz yıldızların hüzünlü bakışları altında, Doğanın korkunç gizemi ve görkemi önünde, ormanların, dağların, sayısız gece seslerinin sonsuz ihtişamı karşısında tenha ve yılgın insan çocuğu Pretty Dick, titreyerek diz çöktü ve küçük, yaşlı suratını büyük, kasvetli, hissiz semaya çevirerek "Beni eve götür! Lütfen, Tanrım, beni eve götür!" diye ağladı.

Zaman geçmek bilmiyordu, acımasız ormanın derinliklerinden acayip sesler, tuhaf kuş çığlıkları, rap rap geçen sığırları andıran ruh karartıcı patırtılar, yaprak hışırtısı, ağaç çatırtısı, kanatların çırpınışını andıran meçhul vızıltılar, çağlayanları andıran şırıltılar, pıtırtılar geliyordu, yaşamla dolup taşan orman çocuğun etrafında soluk alıp veriyormuşçasına havada garip, ağır bir titreşim vardı. Zifiri dere yataklarından ucube bir yaratığın, devasa ve karşı konulmaz bir canavarın her an çıkıverip üstüne çullanabileceğini, etrafını saran ve güvenlikten, imdattan mahrum bırakan o taşların arkasında, ormanın tüm korkunçluğuyla somut vücut bulup sessizce belirebileceğini hayal meyal sezinledi. Çocuğun içine isimsiz bir yalnızlık korkusu oturdu, ama gerçek bir yalnızlık değil, her yanı canavar kaynayan bir sessizlik. Kalıpsız Bunyip canavarının parlayan böğürlerini, tepelerin gölgesinde bulunan bir lagünün dipsiz, zifiri karanlıklarından ağır ağır kaldırıp tüm o tiksinç boyunu posunu çocuğun yattığı yere kadar sürükleyişini kafasında canlandırdı. Bu düşünce onu bunalttı; tüm o belirsiz sesleri içinde barındıran sessizlik çocuğu ölümcül bir palto misali sarıp sarmaladı; hudutsuz dağların elle tutulur gölgesi üzerine mezar taşı gibi düştü ve yattığı vadi, Karanlık Ölüm Vadisi gibiydi. Sessizliği bozmak için çığlık attı, çığlık etrafındaki ormanda, yukarıdaki dağ yarıklarında, altındaki suskun vadilerle bataklıklarda yankılandı ve sanki daha önce hiç duymadığı yad seslerce tekrar yansıtıldı, sıradağların oyuklarında belirsiz homurtu ve iniltilerle taklit edildi. Bir daha çığlık atmaya cesaret edemedi, ya kulağının zarını patlatacak kadar şiddetli bir ses karşılık verirse!

Tüm bu sürede sağına soluna bakmadan, sendeleyerek dümdüz yürümeye devam ediyordu. Düştü ve ellerini yardı, kollarını ve bacaklarını ezdi ama yarları ona acı vermiyordu. Keskin bir taş, alnını kesmişti ve açık renkli saçları tozlanmış ve kanla keçeleşmişti. Dizleri titrek, dili damağına yapışmıştı. Adımbaşı düşüyor, kalp atışları etrafta çınlıyordu.

Kuvvetten düşüyordu; halsizlikten yalpalanıyordu; nihayet ay ışığında taştan küçük bir yükseltiye tırmandığında başı döndü ve ağaçların kara gövdeleri, eğrelti toplulukları, açıklık alanlar ve aşağıdaki ormanın sessiz enginliği hepten kızıl bir şua gibi çocuğun etrafında dönüyor; sonra kızıllığa morluklar

karışıyor, kıvılcım ve ışık demetleri saçılıyor, parlak ve rengarenk küreler infilak ediyor ve Sıradağlar etrafını sarıp üzerine çullanıyordu ki bir baktı evde, küçük yatığında uyuyormuş!

Ama en sonunda üşüyerek, soğuktan uyuşmuş halde uyandı ve sanki başka biriymiş, rüyasında yıllar önce bir öğleden sonrası gezintiye çıkan Pretty Dick adlı mesut bir çocuğu görmüş hissine kapıldı. O zaman omuzlarını örtmek istedi ve elleriyle battaniyesini aradı, ufak parmaklarına bir avuç dolusu süpürge otu batınca tatsız bir sıçramayla uyandı.

Hâlâ ay ışığı vardı ama huzurlu, ağırbaşlı, alçalan bir aydı. Ufuk çizgisine yakındı, çok aşağılardan başlayıp çocuğun suratıyla aynı seviyeye uzanan bataklığın üstünde koca sarı bir küre gibi sarkıyordu. Belirgin kenarı, sazlığın ucundaydı artık. Neredeyse uzanıp dokunacaktı, o kadar yakın gözüküyordu; ama küçük kolunu o kadar yükseğe kaldıramazdı, hem uyumadan önce her şeyin altını üstüne getirmişti ve ay altında, yeryüzüyse üstündeydi! Gözlerini kapayıp tekrar uykuya daldı.

Az sonra tan ağardı. Kuşlar şakıyor, çiy göz kamaştırıyor, sis kalkıyor ve ağaçlara sarılıyor, Pretty Dick ise açıklık alanda süpürge otları arasında uzanmış küçük birisine yükseklerden bakıyordu. Az sonra bu küçük vücudun kendisine ait olduğunu ve acı çektiğini ilk başta yavaş yavaş, sonra giderek daha çabuk anladı, ta ki her şeyi ani bir şokla hatırlayana dek. O zaman yine Kayıp olduğunu anladı.

Ama artık bu düşünceye katlanabiliyordu. Karanlıkta ortaya çıkan kabusları, görkemli altın güneşin kalkışıyla firar etmişti. Ne de olsa korkmasına gerek yoktu. Daha önce kaybolup tekrar bulunan çocuklar olmuştu. Babası onu dün akşam özlemiştir, istasyon da derhal ayağa kaldırılmıştır. Ah, birazdan onu bulacaklardı! Büyük ağrı ve eziyetle ayağa kalktı ve su aramaya gitti. Bu hiç zor olmadı; çocuk içtikten ve yüzünü, ellerini yıkadıktan sonra çok daha iyi hissetti. Sonra acıkmaya ve kendini birazdan bulunacağı sanısıyla avutmaya başladı. Coşkulu haykırışı, sıcak karşılamayı ve sorgu suali duyar gibi oldu. Zaman geçmek bilmiyordu! Pretty Dick yerinde durmaya çalışıyordu çünkü buraya, içindeki dehşetin etkisiyle sürüklendiğini ve geçen akşam Bay Gaunt'u gördüğü yerde beklemesi gerektiğini biliyordu.

O acı hayal kırıklığı ve imdada ne kadar yaklaştığı aklına gelince yine gözyaşlarına boğuldu. Zavallı çocuk korkularına karşı direnmeye çalıştı ve babasının inşa ettiği buzağı ağılıyla ilgili annesinin anlattığı türlü türlü hikayeleri düşündü. Sonra istasyondaki adamları düşündü, onların yüzlerini hatırlayarak ve Bayan Trelawney ile annesini düşünerek moral buldu. Ya annesini bir daha görmezse! Çocuk ağlamaya başladı, sonra uyudu, uyandı ve gözyaşlarını bir süreliğine unuttu; çocuk dikkatle etrafına kulak verir, ayağa fırlayıp hayali bir haykırışa karşılık verir, sonra donuk, kof bir çaresizlik içinde gözleri sızlayarak, başı ağrıyarak ve Açlık olduğunu bildiği bir acıdan kıvranarak yerde uzanırdı. Sıcak gün böylece sona erdi. Dünküyle aynı bir sıcaklık, dünküyle aynı bir gün, dünküyle aynı manzaralar ve sesler - ama dünle bugün arasında uçurum vardı, sanki dün değil de yıllar öncesiydi. Kimse gelmedi. Gölgeler kaydı, sıcak çocuğu yaktı, üzerine gölge düştü, güneş tekrar battı ve yıldızlar parlamaya başladı fakat Pretty Dick'in yanına kimse gelmedi. Pretty Dick diye bir çocuğun varlığını sahiden unutuyordu nerdeyse. Yıllardır ormanda yalnız başına yaşıyor gibiydi. Nerede olduğunu ya da kim olduğunu bilmiyordu. Orada yalnız başına olması ona gayet doğal geldi ve oradan uzaklaşma isteği hiç yoktu. Artık Gece korkusunu tamamen kaybetmişti. Gece olduğunun bile hemen hemen hiç farkında değildi ve çimende biraz daha oturduktan ve ay ışığının yerlerde oluşturduğu fantastik gölgelere gülümsedikten sonra aç olduğunu ve akşam yemeği için kulübeye girmesi gerektiğini sezdi. Kulübe, ötedeki dere yatağındaydı; annesini şarkı söylerken duyuyordu; böylelikle Pretty Dick ayağa kalktı ve küçük bir şarkı mırıldanarak Gölgeliğe indi.

Onu beş gün boyunca aradılar. Altıncı günde babasıyla bir başkası, sıradağlardaki bir uçurumun dibinde, uzun otların içinde yarısı gözükmeyen bir şeye rast geldi. Küçük bir karga sürüsü ağır ağır

havalandı. Baba, benzi atmış şekilde toprağa kapandı. Pretty Dick başını koluna yaslamış, yüzükoyun yatıyordu.

Tanrı onu eve götürmüştü.